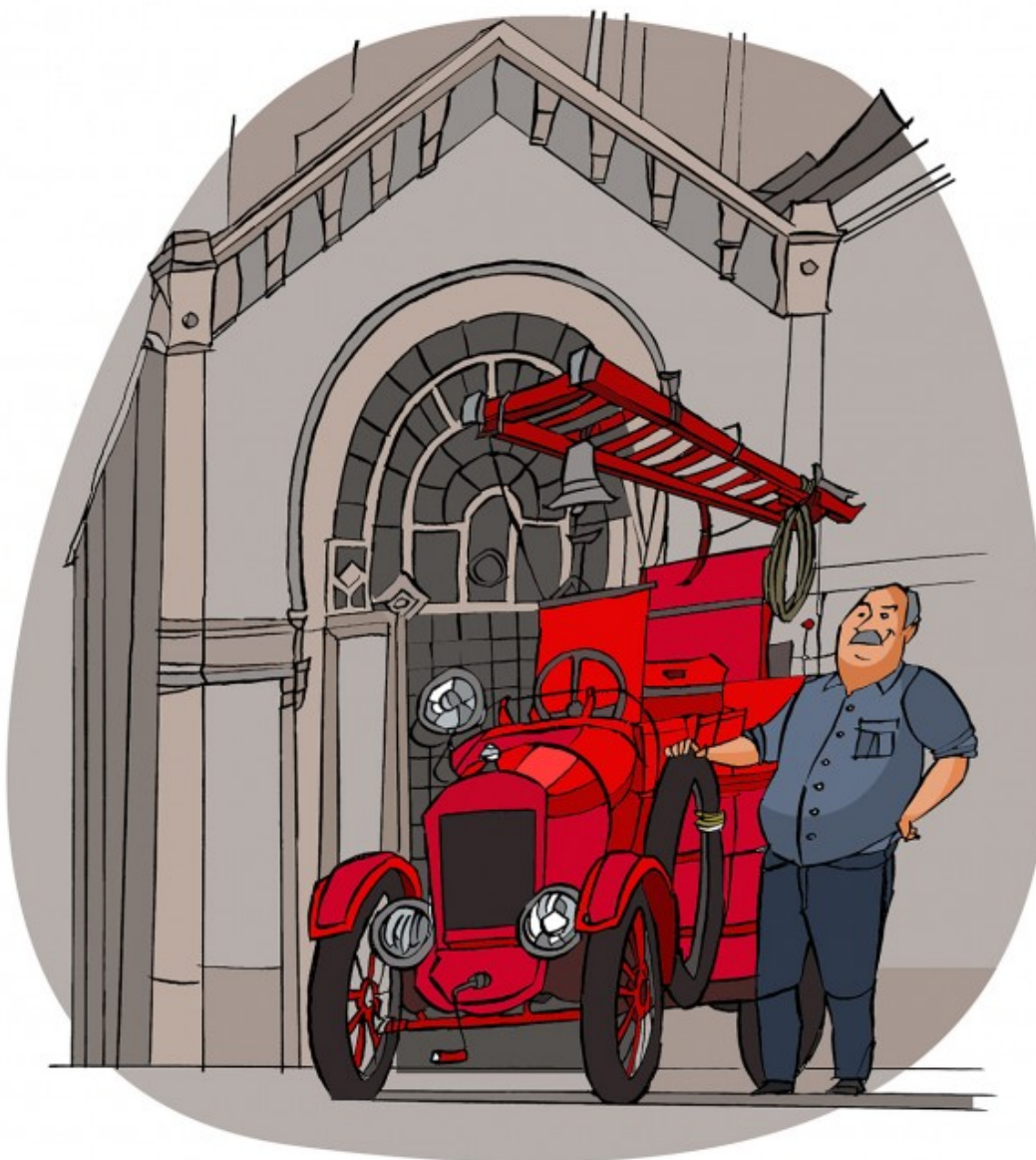

?Bombers: una necessitat històrica

Manresa, és ben poc sabut, va ser un dels primers municipis catalans a tenir un cos de bombers, fa 170 anys. Potser els dos grans incendis que té documentats la ciutat en les últimes tres centúries van ser una advertència per a la posteritat. Moltes finques del barri Antic, a més, encara conserven la placa corresponent a la façana que garantia l'actuació en cas de foc o qualsevol emergència.

Il·lustració: Jaume Gubianas i Carles Claret

Durant bona part del segle XX, amb la ubicació cèntrica a l'edifici de les Mandongueres -ja desaparegut- a la plaça dels Infants, el cos va comptar amb proximitat i alta popularitat, i es va convertir en un dels emblemes de la Manresa premetropolitana, amb els serveis i el comerç concentrats en un centre històric vital i sorollós, que els anys han anat apaivagant. Com en el cas de la majoria de les ciutats mitjanes i grans del país, els nuclis originaris on es concentrava tota l'oficialitat s'han descentralitzat a mesura que els serveis públics i les administracions han crescut en necessitat d'espai. Els bombers se'n van anar al sector del Guix per necessitats logístiques i operatives, i, a hores d'ara, encara no en fan prou. Aquelles instal·lacions ja són obsoletes. Sobretot si tenim en compte Manresa com a eix vertebrador de comunicacions i serveis al bell mig de Catalunya.

Passa el mateix amb la gran comissaria dels Mossos d'Esquadra, la magnitud d'un hospital com el de Sant Joan de Déu, els serveis d'Educació o moltes altres delegacions de coordinació social, política i econòmica. Una altra cosa és que la ciutat sàpiga treure rendiment d'aquesta *capitalitat* i pes específic a l'hora de generar atractius i riquesa, i consolidar-se com a una bona opció per establir-s'hi i/o treballar-hi amb prou qualitat de vida. Els Bombers de la Generalitat, com els Mossos d'Esquadra, formen part d'aquelles *estructures d'estat* que, passada l'onada independentista, ara semblen secundaris tot i que, en realitat, completar-ne el desplegament i mantenir-les ben dotades, tècnicament i humanament, és clau per a la Catalunya del futur. Ara el govern Aragonès es vanta de disposar d'uns pressupostos transformadors. Prima el *curterminisme*, gestionar i obtenir tots els recursos que es puguin en una taula (de diàleg). Com a mínim, que els rèdits d'aquest *peix al cove 2.0* permetin modernitzar i posar el dia un cos com el dels bombers: una necessitat històrica, més enllà fins i tot de la sobirania.

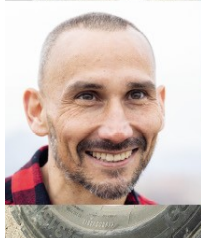
[despiece]Aquest és l'Editorial de la revista *El Pou de la gallina* del mes de març de 2023. En la mateixa revista, ja disponible als quioscos i llibreries de Manresa, s'hi pot llegir el reportatge *170 anys de bombers a Manresa*.

**EL POU
DE LA
GALLINA** Núm. 395
elpou.cat | 4,50€ | març 2023

REVISTA MANRESANA
D'INFORMACIÓ I OPINIÓ

170 ANYS DE BOMBERS A MANRESA

+
L'entrevista a
Manel Gómez,
advocat
i dibuixant

[/despiece]